

OPPGAVEPLIKT - LTO-KODE 401 (TIL SELVSTENDIG NÆRINGSDRIVENDE)

Skatteetaten i Nord-Trøndelag vil fra inntektsåret 2005 bla ha fokus på oppgaveplikt vedrørende lto-kode 401 – utbetaling til næringsdrivende uten fast forretningssted.

Vi vil derfor i den forbindelse sende ut dette informasjonskrivet.

Innberetning av utbetalinger til selvstendig næringsdrivende anses viktig i forbindelse med avdekking av svart arbeid og for finne useriøse aktører, spesielt i markedet for bygg og anlegg.

Regelverk:

Ligningsloven § 6-2 angir positivt hvilke ytelser som er oppgavepliktige. Hovedregelen er at alle ytelser som er skattepliktige eller trekkpliktige for mottakeren, i utgangspunktet også er oppgavepliktige.

Punkt 1, bokstav f oppstiller en generell oppgaveplikt for vederlag for tjenester av teknisk, håndverksmessig, juridisk, regnskapsmessig eller annen art.

Opgaveplikten gjelder for vederlag som nevnt i bestemmelsen, uavhengig av hvem det utbetales til. Dette innebærer at også vederlag for nevnte tjenester til selvstendig næringsdrivende, ansvarlige selskaper og aksjeselskaper omfattes av oppgaveplikten. Viss vare leveres i sammenheng med tjenesten, er hele vederlaget oppgavepliktig.

Unntak fra oppgaveplikten etter ligningsloven § 6-2 følger av forskrift 30.12.1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikten. Vedrørende Ligningslovens § 6-2 pkt 1 bokstav f sier forskriftens § 7 at plikten til å sende lønnsoppgave ikke gjelder vederlag for nevnte tjenester når mottakeren driver selvstendig næringsvirksomhet fra fast forretningssted i Norge.

Det sentrale vurderingstemaet vil således være om virksomheten drives fra fast forretningssted.

Når det gjelder innholdet av begrepet ”fast forretningssted” vises til SKD melding nr 6/86.

Denne sier blant annet:

”Fast forretningssted” har ikke i skattelovgivningen eller lovgivningen for øvrig noe alminnelig vedtatt innhold. Det henvises til gammel skattelov § 18 f. Dette vil være gjeldende skattelov § 3-3 2. ledd bokstav d. Det vil være praktisk at næringsvirksomhet undergitt denne regelen må bli ansett som drevet fra ”fast forretningssted”.

Dvs ” personlig skattyters virksomhet som er knyttet til kontor som er åpent i vesentlig samme tid som er vanlig for slik virksomhet, eller til regelmessige tider som er bekjentgjort på forhånd,...”.

Ergo som fast forretningssted regnes bygg/kontor/lager hvor næringsvirksomhet gjøres kjent for allmennheten med henvisning til dette som fast driftssted. Hjemmekontor vil i utgangspunktet ikke anses som fast driftssted.

Når et hjemmekontor anses som "fast driftssted", sier SKD meldingen;

".. En del nærings- og fri yrkesutøvelse som tradisjonelt har vært drevet fra såkalt hjemmekontor... det vil dreie seg om utøvere som gjør sin virksomhet kjent med henvisning til dette som "fast forretningssted" og som har egen innretning, oftest eget kontor, evt med lønnet personale. Kontorrommet vil da være særskilt innredet og med utstyr for virksomheten. Det kan dreie seg om lege, veterinær, frisør, regnskapfører, revisor, advokat, teknisk konsulent mv. Telefonadresse, telefon betjent av familiemedlemmer eller automatisk telefonsvarer vil derimot ikke være tilstrekkelig til etablering av "fast forretningssted""

Eks: Bonde som tresker for nabo'n – vil ha gården som fast forretningssted.

Bonde som begynner som maskinentreprenør i tillegg til gården (egen næring) - vil ikke ha gården som fast forretningssted.

Det skal uanmodet gis oppgave over oppdrag/arbeid utført av utenlandske oppdragstakere, enten det dreier seg om arbeid utført av selskaper eller fysiske personer, med mindre disse har "fast driftssted i Norge" som oppdraget referer seg til.

For utenlandske mottakere med oppdrag i Norge forstås med fast forretningssted i Norge fast driftssted etter skatteavtalene.

Godtgjørelse for arbeid utført som arbeidstaker, herunder ikke-ansatt lønnstaker skal innberettes på kode 111-A, mens **godtgjørelse ved arbeid utført som ledd i selvstendig næringsvirksomhet uten fast driftssted skal innberettes på kode 401**. Når det først er konstatert innberetningsplikt, skal hele utbetalingen til den næringsdrivende innberettes under denne koden. Dette gjelder selv om det for eksempel på fakturaen er beregnet kilometergodtgjørelse etter statens reiseregulativ.

Dersom det er tvil om mottaker driver selvstendig næringsvirksomhet fra fast forretningssted eller om oppdraget er av "annen art", skal oppgave inngis eller lokale skattemyndigheter forespørres.

Ved innberetning på enkeltmannsforetak benyttes fødselsnummer som identitet på mottaker, mens organisasjonsnummer må benyttes i øvrige driftsformer (innberetningsplikt er uavhengig av om mottaker er enkeltmannsforetak, AS eller ansvarlig selskap). Beløp skal angis ekskl. mva.

Dersom lønnsoppgaven ikke leveres, kan dette søkes gjennomtvunget ved tvangsmulkt etter Ligningsloven § 10-6. Unnlatt levering kan også medføre gebyr etter Ligningsloven § 10-8 og straff etter § 12-1 nr. 1 bokstav d).

Tvangsmulkt

Etter ligningsloven § 10-6 kan fylkesskattekontoret pålegge den som ikke har etterkommet plikten til å gi oppgave eller opplysning eller adgang til kontrollundersøkelse m.v. etter kapittel 6 å oppfylle sin plikt under en daglig løpende tvangsmulkt. Pålegg om mulkt er tvangsgrunnlag for utlegg. Pålegg til selskap, forening, innretning eller organisasjon rettes til styret og sendes hvert medlem i rekommandert brev. Tvangsmulkten kan inndrives såvel hos medlemmene av styret som hos selskapet, foreningen, innretningen eller organisasjonen. Adgangen til å ilegge tvangsmulkt gjelder i forbindelse med alle plikter som påhviler 3. mann etter Ligningsloven [kapittel 6](#). Det er forutsatt at forsømmelsen ikke har betydning for den oppgavepliktiges egen ligning. Loven sier intet om størrelsen av tvangsmulkten. Det må derfor være opp til ligningsmyndighetenes skjønn hvor stor denne skal være.

Gebyr

Ligningsloven § 10-8 sier at den som ikke leverer oppgaver etter [§§ 6-16c og 6-13 nr. 3](#) innen 31. januar eller unnlater å gi opplysninger etter [§ 6-10 nr. 1 og 2](#) innen fristen i samme bestemmelse nr. 3, kan ilegges et gebyr. Finansdepartementet har ved [forskrift av 22. jan. 1991 nr. 57](#) fastsatt et gebyr på kr 10 per unnlatt levert oppgave per dag når det gjelder oppgaver etter [§ 6-16 bokstav c\)](#) og [§ 6-13 nr. 3](#).